

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

26

Vragen van het lid **Fritsma** (PVV) aan de minister voor Wonen, Wijken en Integratie en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *een zorgboerderij voor allochtonen in Amersfoort*. (Ingezonden 4 juni 2009)

1

Bent u bekend met het bericht «Wethouder Van Daalen opent eerste zorgboerderij voor allochtonen»?¹

2

Deelt u de mening dat het onacceptabel is om de belastingbetaler op te laten draaien voor het feit dat allochtone ouderen zich niet aangesproken voelen door de bestaande ouderenzorg in Nederland? Zo nee, waarom niet?

3

Deelt u tevens de mening dat hiermee een volstrekt verkeerd signaal wordt afgegeven dat de Nederlandse samenleving zich wel aan moslims aanpast in plaats van andersom? Zo nee, waarom niet?

4

Deelt u voorts de mening dat het ronduit schokkend is dat de gemeente Amersfoort meegaat in een apartheidswens van allochtonen? Zo nee, waarom niet?

5

Bent u bereid de gemeente Amersfoort tot de orde te roepen en

te bewerkstelligen dat geen cent aan belastinggeld wordt besteed aan segregatie in de ouderenzorg? Zo nee, waarom niet?

¹ Blik op Nieuws, 2 juni 2009
<http://www.blikopnieuws.nl/bericht/97772>

Antwoord

Antwoord van minister **Van der Laan** (Wonen, Wijken en Integratie), mede namens de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ontvangen 17 september 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nrs. 3068 en 3716

1

Ja.

2

Mensen met een zorgbehoefte zullen zich, ongeacht hun afkomst, zelden of nooit door elke vorm van zorgaanbod volledig aangesproken voelen. Daarom is het goed dat de bestaande ouderenzorg in Nederland zich kenmerkt door een grote mate van verscheidenheid, met zorgaanbieders vanuit allerlei denominaties. In haar brief van 31 mei 2007 (TK 30 800 XVI, nr. 141) schreef de staatssecretaris van VWS over keuze-informatie en transparantie onder meer het volgende aan uw Kamer: «Cliënten hebben zelf vaak ideeën over wat zij willen als ze in een zorghuis komen. Verschillen in religie, achtergrond en smaak leiden ertoe dat mensen ook andere keuzes

maken en willen kunnen maken. Veel van die keuzes hebben, zeker in deze sector, vaak te maken met welzijnsaspecten en misschien wel minder met de feitelijke zorg.» De komende jaren zal het aantal niet-westerse ouderen met een zorgvraag geleidelijk toenemen. Het is logisch dat het zorgaanbod zich aan deze ontwikkeling zal aanpassen. De belastingbetaler staat daar buiten, ten eerste omdat de ouderenzorg grotendeels onder de AWBZ valt en dus via premies wordt bekostigd, ten tweede omdat collectieve (zorg)voorzieningen die met de opbrengsten van belastingen en verplichte premies worden bekostigd alleen toegankelijk zijn na objectieve indicatie. Geloofs- of levensbeschouwing en culturele achtergrond worden bij de indicatiestelling niet in beschouwing genomen. De in de vraagstelling veronderstelde situatie doet zich dus niet voor.

3

In een diverse samenleving die de wensen van ouderen serieus neemt, is het mijns inziens niet vreemd dat de ouderenzorg zich kenmerkt door een grote mate van verscheidenheid. In de meeste gemeenten zijn er katholieke, gereformeerde, protestants-christelijke, humanistische en in een aantal gevallen ook Joodse of Molukse woon- c.q. zorgvoorzieningen voor ouderen. Als een zorgvoorziening

inspeelt op de behoeften van cliënten is dat naar mijn mening geen verkeerd signaal. Of deze cliënten moslim zijn of niet, is irrelevant, aangezien iedereen dezelfde rechten heeft.

De Algemene Wet Gelijke Behandeling (AWGB) verbiedt niet dat nieuwe of bestaande instellingen werven onder bepaalde doelgroepen en hun best doen om bijvoorbeeld bewoners met een bepaalde godsdienstige overtuiging of levensbeschouwelijke overtuiging of afkomst aan zich te binden met specifiek op deze bewoners gerichte dienstverlening.

Er zijn in Nederland dan ook veel zorginstellingen op godsdienstige of levensbeschouwelijke grondslag die zich richten op bepaalde groepen. Dat mag. Een instelling mag zich ook richten op de gemeenschappelijke afkomst van de bewoners.

Wat de AWGB wel verbiedt is de toegang tot de instelling of bepaalde afdelingen te weigeren op grond van «verkeerde geloofsovertuiging» of «verkeerde etnische- of culturele achtergrond». In de parlementaire geschiedenis van de AWGB staat hierover dat instellingen desgevraagd gastvrijheid moeten bieden aan anderen dan de eigen geloofsgenoten. De instellingen mogen op grond van de huisregels wel respect voor grondslag en doel van de instelling vragen. Deze huisregels mogen nooit zover gaan dat zij neerkomen op door de AWGB verboden onderscheid.

De conclusie is dan ook dat de zorgboerderij zich mag richten op deze specifieke doelgroepen en ook gericht mag werven onder deze groepen. De instelling mag in haar toelatingsbeleid niemand uitsluiten op de gronden die de AWGB beschermt. Zo wordt gewaarborgd dat alle bevolkingsgroepen in Nederland gebruik kunnen en mogen maken van voorzieningen op het gebied van welzijn, zorg en volkshuisvesting.

De initiatiefneemsters van de zorgboerderij hebben aangegeven dat de zorgboerderij weliswaar gericht is op ouderen van Turkse afkomst, maar dat dat niet betekent dat ouderen van een andere afkomst niet welkom zijn.

4

Nee.

De observatie dat de gemeente Amersfoort meegaat in de

apartheidswens van migranten laat ik voor rekening van de steller van de vraag.

Zie voorts het antwoord op vraag 3.

5

De gemeente Amersfoort overschrijdt in deze casus geen enkele in de wet vastgelegde regel of bepaling.

Ik ben daarom niet voornemens de gemeente tot de orde te roepen. Zie verder het antwoord op vraag 3.